

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

23. P-1477/19

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Romini Markovinović, u pravnoj stvari tužitelja HOLDING VINODOL d.o.o. u stečaju, OIB: 34179890743, Zagreb, Tratinska 27, kojeg zastupaju punomoćnici u OD Smolčić i Partneri u Zagrebu, Jurišićeva 23, protiv tuženika KB MERKUR, OIB: 25883882856, Zagreb, Zajčeva 19, kojeg zastupaju punomoćnici u OD Kapor i Partneri u Zagrebu, Gajeva 2a, radi naknade štete, nakon održane glavne javne rasprave zaključene, 26. studenog 2019. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tuženika, s danom objave 03. prosinca 2019.

presudio je

I Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev koji glasi:

„ Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju na ime naknade štete iznos od 25.695.717,04 kn po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena te nadoknaditi prouzročeni parnični trošak sa zateznim kamatama od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, u roku od 8 dana“.

II Nalaže se tužitelju da nadoknadi tuženiku parnični trošak u iznosu od 252.500,00 kn, u roku osam dana.

Obrazloženje

Tužitelj, u tužbi i tijekom postupka, navodi da je pravni prednik tužitelja stambena zadruga Zagrebstan, sa t.d. Sava Nova d.o.o., stekao vlasništvo nekretnine svaki u ½ dijela na lokaciji Zagreb, Zajčeva ulica, namjena kojih je bila izgradnja, u prvoj fazi stambenog objekta, u drugoj fazi doma za treću životnu dob. Navodi da su u svrhu ortaci stambena zadruga Zagrebstan i Sava Nova d.o.o., sklopili 05.07.2005. Ugovor o zajedničkoj izgradnji stambeno poslovnih objekata u Zajčevoj ulici u Zagrebu kojim je prednik tužitelja preuzeo obveze specificirane u čl. 9. toč. 9.2. istog Ugovora. Nakon ishoda lokacijske dozvole grada Zagreba, kojim su se utvrdili uvjeti za izgradnju doma za treću životnu dob istu je

osporio tuženik navodeći da predmetna lokacija predstavlja objekt javnog interesa odnosno da bi izgradnja predmetnog objekta bila na štetu javnog interesa. Navodi da je tuženik ustao tužbom osporavajući ortacima lokacijsku dozvolu da bi istu Upravni sud RH odbio a koju odluku je potvrdio i Visoko Upravni sud RH presudom od 06. lipnja 2013. Dalje ističe da su na zahtjev tuženika obustavljeni su svi radovi te da je obustavom radova zbog osporavanja lokacijske dozvole tuženik direktno prouzročio pravnom predniku tužitelja znatnu materijalnu štetu. Aktivnu legitimaciju obrazlaže time da je pravni prednik, Stambena zadruga Zagrebstan svoje potraživanje s osnove naknade štete i izgubljene dobiti prema KB Merkur temeljem Ugovora o kupoprodaji potraživanja od 06. lipnja 2016. prodala t.d. HOLDING VINODOL d.o.o., ovdje tužitelju, te je isti pravni slijednik stambene zadruge Zagrebstan. Slijedom svega navedenog tužbenim zahtjevom traži isplatu iznosa od 25.695.717,04 kn na ime naknade štete.

Tuženik, u odgovoru na tužbu i tijekom postupka ističe prigovor zastare, prigovor nedostatka aktivne legitimacije, osporava i ispunjenje bilo koje pretpostavke koje se moraju ispuniti za postojanje odgovornosti za štetu prema Zakonu o obveznim odnosima. Navodi i da je u trenutku podnošenja tužbe Upravnom sudu Republike Hrvatske, S.Z. Zagrebstan raspolagao pravomoćnom lokacijskom dozvolom, ista je postala pravomoćna 8.12.2009. te nisu postojale nikakve zapreke da isti započne s poduzimanjem daljnjih radnji u odnosu na svoj projekt na predmetnim nekretninama. Stoga tuženik osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti.

Tijekom dokaznog postupka sud je proveo dokaze uvidom u: Presudu Visokog Upravnog suda Republike Hrvatske broj Us-762/10 od 6.6.2013. (list 6-9 spisa), Ugovor o zajedničkoj izgradnji stambeno poslovnih objekata u Zajčevoj ulici u Zagrebu od 5.7.2005 (list 10-15 spisa), Izvod iz poslovnih knjiga i računi (list 16-22 spisa), Ugovor o kupoprodaji potraživanja (list 23-25 spisa), Rješenje FINE od 24.11.2015. (list 33-34 spisa), Ugovor o izradi lokacijske dozvole i projektne dokumentacije za građevinsku dozvolu i izradu dokumentacije za izvedbu kompleksa mješovit namjene uz Zajčevu ulicu u Zagrebu od 31.05.2005.(list 67-74 spisa), Ponuda za kupoprodaju nekretnina InvI PON 06 080 MO (list 75-77 spisa).

Ocjenom izvedenih dokaza i temeljem rezultata cjelokupnog postupka, a u skladu sa odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne Novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13; dalje u tekstu ZPP), sud je utvrdio tužbeni zahtjev neosnovanim u cijelosti.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadom štete za koju tužitelj tvrdi da mu je nastala zbog obustave radova zbog osporavanja lokacijske dozvole od strane tuženika, u iznosu od 25.695.717,04 kn.

Sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva.

Odgovornost za štetu nastaje pod pretpostavkom da je osoba odgovorna za štetu (štetnik) počinila protupravnu štetnu radnju zbog koje je nastala šteta osobi koja traži popravak štete i ako postoji uzročna veza između štetne radnje i štete kao posljedice. Sve navedene pretpostavke moraju biti ispunjene kumulativno, a u ovom konkretnom slučaju nije ispunjena niti jedna od njih.

Odredbom čl.1046. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15; dalje ZOO) izmakla korist, kao oblik imovinske štete definiran je kao sprječavanje povećanja

imovne oštećenika, a čl.1089. ZOO propisuje da pri ocjeni visine izmakle korist uzima se u obzir dobitak koji se mogao osnovati očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije ostvarivanje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.

Dakle, izmakla korist predstavlja izgubljeni dobitak kojem se netko nada po redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.

Nije sporno među strankama da je tuženik podnio žalbu protiv lokacijske dozvole Grada Zagreba, Gradskog ureda za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet kao i tužbu protiv rješenja Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva Republike Hrvatske kao i da je tužba odbijena presudom Visokog Upravnog suda Republike Hrvatske od 06.06.2013.

Naime, pravni lijekovi su izjave volje kojom ovlaštenik od nadležnog tijela višega stupnja traži ispitivanje zakonitosti akta koji je donijelo niže tijelo. Načelno, na taj način može biti preispitan svaki pojedinačni pravni akt. U upravnom postupku redoviti su pravni lijekovi žalba i prigovor, a izvanredni obnova postupka, mijenjanje i poništavanje rješenja u svezi s upravnim sporom, zahtjev drž. odvjetnika za zaštitu zakonitosti, poništavanje i ukidanje rješenja po pravu nadzora, ukidanje i mijenjanje rješenja uz pristanak ili na zahtjev stranke, izvanredno ukidanje rješenja te proglašavanje rješenja ništavim. U upravnom sporu preostali su samo izvanredni pravni lijekovi: zahtjev drž. odvjetnika za zaštitu zakonitosti i prijedlog za ponavljanje postupka. Osnovni cilj pravnih lijekova je ispravak nepravilne odluke državne ili druge javne vlasti. Njihovom uporabom otklanjaju se negativne štetne posljedice prouzročene nepravilnom i nezakonitom odlukom. Ako je riječ o državi, ciljni karakter pravnih lijekova sastoji se u postizanju jedinstva pravnog poretka. Najvažniji cilj, a time i glavna funkcija pravnih lijekova, jest dakle ishodjenje pravilne odluke ispravljanjem pogrešaka u prvostupanjskoj odluci tijela državne vlasti. Dakle, uporabom pravnih lijekova protiv odluka dosljedno se ostvaruje važno načelo legaliteta u pravnim postupcima, a time i vrhovni postulat pravilnosti i zakonitosti donesene odluke. Njihovom se uporabom zaštićuju temeljna prava i slobode čovjeka i građanina, ali i najviše društvene vrijednosti.

Dakle, u ovom konkretnom slučaju tuženik je iskoristio svoje pravo na žalbu protiv lokacijskog rješenja kao i na tužbu Upravnom sudu pa se isto niti u kojem slučaju ne može smatrati štetnom radnjom kao što se ne može smatrati da bi takva radnja, dakle izjava pravnog lijeka bila protupravna. Štetna radnja je postupanje štetnika kojim se oštećeniku nanosi šteta. Štetna radnja se može pojaviti bilo kao građanski delikt, bilo kao povreda obveznog odnosa. Građanski delikt je ponašanje protivno načelu zabrane uzrokovanja štete po kojem se svatko dužan suzdržavati od postupka kojim se može drugome uzrokovati šteta (čl 8.ZOO). Štetna radnja je protupravna ako je njome povrijeđeno neko pravilo objektivnog prava.

Ponašanjem tuženika koji se koristio pravnim lijekovima radi osporavanja lokacijske dozvole pa makar su uslijed toga radovi i obustavljeni niti u kojem slučaju nije povrijeđeno neko pravilo objektivnog prava niti se može raditi o ponašanju ili postupku koje bi upućivalo na kršenje normi iz bilo kojeg pravnog područja čak i ne samo građansko pravnog

Sama činjenica da je tužba odbijena bilo zbog pogrešne primjene zakona ili povreda postupovnih odredba sama po sebi ne predstavlja protupravnost i ne može se smatrati štetnom radnjom jer u suprotnom bi značilo da je postupljeno nezakonito i protupravno u svakom slučaju kad Upravni sud odbije tužbu ili poništi neko rješenje. U tom smislu nema osnove za odgovornost tuženika za štetu koju je tužitelj eventualno pretrpio. Ukoliko su zbog izjave pravnog lijeka radovi i obustavljeni, isto nije odlučujuće za predmet spora s obzirom da u ponašanju tuženika nije bilo protupravnosti. Druge činjenice kojima bi se eventualno ukazivalo na protupravnost tužitelj nije iznosio.

Sumarno gledajući tužitelj nije iznosio relevantne činjenice koje bi ukazivale na to da postoje pretpostavke odgovornosti za štetu, a naročito nije iznosio činjenice koje ukazuju na protupravnost. Sud nije vezan pravnom osnovom tužbenog zahtjeva (čl.186.ZPP) ali je vezan činjenicama na kojim tužitelj temelji tužbeni zahtjev. Utvrđivanje naknade štete zahtijeva ipak postojanje činjeničnog stanja drukčijeg od činjeničnog stanja koje je iznosio tužitelj.

S obzirom da je sud odlučne činjenice mogao utvrditi na temelju izvedenih dokaza i s obzirom na zauzeta pravna shvaćanja dana u obrazloženju, ostali izvedeni dokazi kao i prigovori tuženika kao neodlučni nisu posebno cijenjeni, a sud je izvođenje daljnjih dokaza ocijenio nepotrebnim jer se ne odnose na činjenice koje su prvenstveno relevantne za donošenje odluke. Osim toga, dokazni prijedlog nije postavljen u skladu sa odredbama Zakona o parničnom postupku odnosno nije precizirano na koju okolnost bi stranke ili svjedoci trebali biti saslušani. Naime, dokazi se u postupku izvode (pa tako i dokaz saslušanjem stranaka i svjedoka) da bi se utvrdile sporne činjenice, a ne da bi stranke iznosile svoje tvrdnje o činjenicama. Kako je izvođenje dokaza saslušanjem stranaka i svjedoka predloženo paušalno, bez navođenja činjenica koje su sporne i koje bi se izvođenjem ovog dokaza mogle utvrditi, ovaj je dokazni prijedlog tužitelja odbijen. Pri tome se ukazuje i na to da je prijedlog za provođenjem financijskog vještačenja bio usmjeren na utvrđivanje visine štete odnosno izmakle dobiti te je isti nepotrebno izvoditi s obzirom da sud smatra da ne postoji pravna osnova za isplatu.

Slijedom navedenog, s obzirom da tuženik nije počinio protupravnu štetnu radnju zbog koje je tužitelju nastala šteta, ne postoji niti odgovornost tuženika za štetu, pa je odlučeno kao u toč. I izreke presude temeljem čl. 1045. st.1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08; dalje ZOO).

Odluku o troškovima postupka iz toč. II presude sud je donio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a.

Tuženiku je priznat kao potreban za vođenje postupka trošak zastupanja po odvjetniku, a trošak je odmjeran sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne Novine, broj 142/12, 103/14 i 118/14; dalje u tekstu: OT) i to: za sastavljanje odgovora na tužbu u iznosu od 100.000,00 kn (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na ročištu 26. studenog 2019. u iznosu od 100.000,00 kn (Tbr. 9/1 OT), uvećano za PDV od 25% u iznosu od 50.000,00 kn, te uvećano za trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn, odnosno ukupno parničnih troškova u iznosu od 252.500,00 kn.

U Zagrebu, 03.prosinca 2019. godine

SUDAC:
Romina Markovinović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od osam dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda

objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:

-tužitelju po pun. uz rješenje o pristojbi na presudu u iznosu od 5.000,00 kn

-tuženiku po pun.

-kal. 30 dana

Dokument je elektronički potpisan:

ROMINA MARKOVINOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:

03-12-2019

13:22:18

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732

L=ZAGREB

S=MARKOVINOVIĆ

G=ROMINA

CN=ROMINA MARKOVINOVIĆ